

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Bernardi Primi Clarævallensis Abbatis, Ordinis
Cisterciensium Antesignani, melliflui Ecclesiæ Doctoris
Sermones In Dominicis & Festa per annum**

Bernardus <Claraevallensis>

XCVII. De suavitate verbi ac iugi Christi foris duri, intus dulcißimi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39254

verò diligebat tota virtute. Quod si faceret, nec propter mortis discrimen eum negaret. At verò post Resurrectionem & Ascensionem dato desuper Spiritu, tunc demum tota virtute dilexit, pro quo etiam horrendum crucis supplicium postmodum subire non expavit. Erga charitatem quoque proximi exercemur tripliciter, vel ut edificetur ipsa charitas ubi non est; vel certè ne pereat, vel minuatur ubi est. Quisquis autem hanc puro affectu erga proximum operatur, illam proculdubio quæ Deus est, ulterius promeretur.

S E R M O X C V I I .

De suavitate verbi ac jugi Christi; foris quidem duri, sed intus dulcissimi.

a Cant. 4. c

b Eccl. 12.

c Psal. 54. e

d Psal. 140. b

Mel & lac sub lingua eius a. Id quidem necesse. Nam quod in lingua est, durum sonat. Verba sapientis quasi stimuli, & sicut clavi in altum defixi b. Alius est cujus molliti sunt sermones super oleum c; sed oleum peccatoris non impinguet caput meum d. Corripiat me magis justus & increpet, nam in hoc misericordia est: quam illud impinguet oleum caput meum, in quo est dolus. Pulchrè enim non molles, sed molliti dicuntur sermones vel suaforis adulatoris, vel suaforis iniqui, quòd sit in eis non tam vera & solida, quam superducta & simulata suavitas. Siquidem ipsi sunt jacula e. Denique sub lingua ejus quid? Audi Prophetam f: Labor & dolor. Porrò sub lingua ejus mel & lac, qui juxta eundem Prophetam laborem fingit in præcepto g. Miraris fingere veritatem, nam mirari licet, dubitare nõ licet. Si & alterum testem quæris, lege in Evangelio h, quia *fixit se longius ire*. Quidni figmentum figmento exhibeat? Siquidem ipse novit figmentum nostrum, utique laboris impatiens, dilationem non sustinens, fragile ad utrumque. Piè ergo providit, ut haberet pietas promissionem vitæ eius quæ nunc est & futuræ i; nec laborem verum imponeret, sed magis fingeret in præcepto. Audi quomodo laborem fingere ipse se prodat: *Tollite jugum meum super vos, & invenietis requiem animabus vestris. Jugum enim meum suave est, & onus meum leve k*. Quomodo non fictus labor, ubi non labor, sed requies invenitur?

e Psal. 54. d

f Psal. 9. d

g Psal. 93. d*

h Luc. 24. d

i 1. Tim. 4. c

k Matt. 11. d*

Ita ergò labor in lingua, mel sub lingua. Quid supra linguam? Ineffabilia, quæ non licet homini loqui l. Miseri qui solum quod in lingua sonuit attendentes, nec quod sub lingua reconditum, nec quod supra repositum fuit, capere potuerunt. *Durus est hic sermo*, inquiunt m. Durus equidem, sed tamen idem est verbum vitæ n. *Qui non bajulat crucem suam, & sequitur me, non est me dignus. Si quis venit ad me, & non odit patrem & matrem, adhuc autem & animam suam, non est me dignus o*. Quid durius poterat dici? Noli errare. Lapis videtur, panis est. Durus in cortice, sed suavissimus in medulla. Tentat te Dominus Deus tuus. Fidei exercitatio, & probatio dilectionis est, fictio ista laboris. Esto tamen, lapis sit. Num tu credis quod & dæmones credunt?

a 2. Cor. 12. a

b Ioan. 6. f

c Matt. 10. d

d Luc. 14. f

e sermo Dei du-

f rus in cortice,

g suaviss. in me-

h lulla,

dunt? Si filius Dei es, dic ut lapides isti panes fiant. Omnes novimus quis hoc dixit ^p. Non dubitat ille posse solo dicto (quo quidem facilius nihil est) ex lapide panem facere, quem filium Dei esse credit. Fas est & ab hoste doceri. Dicamus & nos filio Dei, dic ut lapides isti panes fiant. Nam & ille qui hominum utique non dæmonum venerat in salutem, sic confutavit ad-versarios, ut parvulos erudiret. Non enim dicens quod ille voluit, sed quod oportuit nos audire, ut videlicet noster hic lapis panis fieret, non illius. Non, inquit ^q, *in solo pane vivit homo, sed in omni verbo quod procedit de ore Dei.*

Quid tu ad hæc veritatis inimice submurmuras? Quod quidem ipse fatetur, & negare omnino non potes, potens est filius Dei dicere, ut lapides panes fiant. Ubi ergo est de verbis Dei ait, & generaliter ait, quia sic vivitur, & in talibus vita spiritus mei, quid tu mihi subsibilas ad quodvis eorum dicens: *Durus est hic sermo?* Quæ Dei filius dixit, & facta sunt alimenta vitæ; tu ne saxa dixeris, qui filius Dei non es? Non sum ego qui arbitrer (quod temeraria prorsus rapina arbitratus es ipse) esse te æqualē Deo, ut dicente te panis in lapidem revertatur. Qui filius Dei non es, sine causa dicas ut lapides isti panes fiant. Nec minus frustra tuū nobis apponas pro pane lapidem, scorpionē pro ovo, pro pisce serpentem. Væ enim his qui panem lapidem, lapidem panem dicunt, ponentes lucem tenebras, & tenebras lucem: ^r jugum Christi asperū, & esse subfentibus delicias reputantes. Has delicias ego nolim. Opto magis gustare & videre quoniam suavis est Dominus ^s. Hoc enim non frustra is ipse, qui monet, studuerat experiri. Denique ait ^t: *Quam dulcia faucibus meis eloquia tua.* Et rursus ^u: *Quam magna, inquit, multitudo dulcedinis tuæ Domine, quam abscondisti timentibus te.* Ubi putas absconditur? Nempe sub lingua sua, sub capite ejus quæ dicit ^x: *Lava ejus sub capite meo: & dextera illius amplexabitur me.* Licet enim in promissione vitæ ejus quæ nunc est, dulcedo & multitudo dulcedinis, & magna quoque & perquam magna sit multitudo, perfectio tamen non nisi in promissione futuræ. *Perfecisti, inquit ^y, his qui sperant in te, in conspectu filiorum hominum.* Quid perfecit? Non est hic sermo in lingua, sed supra linguam. Ideo enim auris non audit: quia nec lingua protulit, quod præparavit Deus his qui diligunt eum. Nec sanè in abscondito consummatio illa, sed in conspectu filiorum hominum erit. Congruè verò non adhuc perfectum, sed jam perfecisse eum sperantibus ait. *Spe enim salvi facti sumus ^z.*

^p Matt. 4. a^q Ibidem.
Dæmonis impostura est, Dei verba & mandata reputare dura.^r Esa 5. e
Error hominum in veris & falsis delicias discernendū.^s Psal. 33 b
^t Psal. 118.
^u Psal. 30.^x Cant. 2. c^y Psal. 30. f^z Rom. 8. g

S E R M O X C V I I I .

De filiis pacis, in quibus habitat Deus.

Factus est in pace locus eius ^a. Est pax ficta, ut in Iuda: est inordinata, ut in Adam & Eva. Harum neutra est locus Dei. Sola pax Christiana, quam Dominus reliquit & dat discipulis suis, ipsa est in qua Dominus requiescit.

^a Psal. 65.